

عنوان مقاله:

روان شناسی تجربه ی عرفانی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

هادی وکیلی - پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

علائق روان شناختی به تجربه ی عرفانی با تحقیق در باب داروهایفعال ساز روانی گسترش یافته است. اعتقاد عمومی این بوده کهچنین داروهایی برآورنده ی احوال عرفانی یا حالات اسکیزوفرنیکاند. گرچه تجارب عرفانی ناشی از مصرف دارو متفاوت از انواع بدونداروی آن است ولی تاثیر آنها تقریباً شبیه به موارد اصیل و پایداراست. مطالعه ی تجربی حالات عرفانی از سه شیوه بهره جسته است:چارچوب عرفانی هود، پرسش خاص گرایی و سیاهه ی حالت‌هشیاری الکساندر. تجربه هشیاری تعالی یافته همان است که عرفایجهان اغلب از آن با ویژگی های عام مانند: کیهانی بودن دریافت،عدم انطباق با ویژگی های عادی شناخت و به لحاظ شخصی به شکلتحول یافته ای معنی داری، از آن یاد کرده اند. از بین هم بسته هایتجربه ی عرفانی، دو نوع هم بسته مورد پژوهش قرار گرفته است همبسته های فیزیولوژی و هم بسته های روان شناختی. والاس در سال 1987 در حدود بیست هم بسته برای تجارب هشیاری خالص برشمرده است. دو نشانگر بررگ در این راستا عبارتند از امواجارتباطی ای. ای. جی و وقفه ی تنفسی. از نقطه نظر، مقارنات روانشناختی، خوش باشی و خوش حالی با تجارب عرفانی به همان سانهمراهند که فعالیت یافتن نفس، در مورد اخیر، پیشروان فعلیتدهندگی نفس، اعتقاد دارند که حتی یک تجربه ی عالی خود به خودیا ی تجربه ی متعالی می تواند به فعلیت یافتگی نفس منجر گردد.

کلمات کلیدی:

تجربه عرفانی، روان شناسی تجربه ی عرفانی، مراقبه، هشیاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/460118>

